Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

36ον

ΑΝΕΦΕΡΑΜΕΝ εἰς τὰ προηγούμενα περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἁγίου, ἀλλὰ ὁ κατάλογος δὲν ἦτο πλήρης. Τὸν συμπληρώνομεν σήμερον, χωρὶς καὶ νὰ τὸν ὁλοκληρώνομεν, διότι πολλὰ ἐκ τῶν ἔργων του εἶναι διασκορπισμένα εἰς περιοδικά. Πάντως, τὰ εἰς ἰδιαιτέρους τόμους ἐκδοθέντα εἶναι τὰ ἑξῆς:

1ον) Λόγοι ἐκκλησιαστικοί, 2ον) Λόγοι διάφοροι, 3ον) Περὶ ἀναγκαιότητος καὶ σπουδαιότητος τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, 4ον) Τὰ παρ' ἡμῖν τελούμενα ἱερὰ μνημόσυνα, 5ον) Περὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ, 6ον) Ὑποτύπωσις περὶ ἀνθρώπου, 7ον) Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς, 8ον) Περὶ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς μορφώσεως, 9ον) Λογίων θησαύρισμα, εἰς 2 τόμους, 10ον) Χριστιανικὴ ἠθική, 11ον) Ποιμαντική, 12ον) Ἱερὰ Κατήχησις, 13ον) Χριστολογία, 14ον) Περὶ Ἀθανασίας ψυχῆς, 15ον) Εὐαγγελικὴ ἱστορία, 16ον) Μελέτη περὶ μετανοίας, 17ον) Περὶ ἐξομολογήσεως, 18ον) Περὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, 19ον) Περὶ τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ, 20ὸν) Προσευχητάριον Κατανυκτικόν, 21ον) Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μάρκου, 22ον) Περὶ Μιᾶς Ἁγίας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, 23ον) Περὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, 24ον) Γνῶθι σ' αὐτόν, 25ον) Θεοτοκάριον, 26ον) Πανδέκτης τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, 27ον) Ψαλτήριον ἐκτεταμένον, 28ον) Τριαδικὸν ἔμμετρον, 29ον) Κεκραγάριον, 30ὸν) Μελέτη περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ σχίσματος, εἰς δύο Τόμους, 31ον) Περὶ Θείων Μυστηρίων, 32ον) Μελέτη ἱστορικὴ περὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 33ον) Περὶ τῆς ἀειπαρθενίας τῆς Θεοτόκου, 34ον) Ἱστορία περὶ νηστειῶν τῶν διατεταγμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὑπάρχουν καὶ μερικὰ ἀνέκδοτα ἀκόμη. Ἔγραφε πολλὲς φορὲς ὅλη τὴ νύχτα καὶ τὸ πρωὶ ἔσβηνε τὴ λάμπα του καὶ πήγαινε κατ' εὐθεῖαν στὴν Ἀκολουθία.

Τὸ ἐγράψαμεν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ ἔργα του διένειμε δωρεάν. Τὰ ἐξέδιδε δέ μὲ στερήσεις προσωπικάς. Οὔτε ἤξευρε πῶς πήγαιναν τὰ οἰκονομικά του. Ἐλάχιστα χρήματα κρατοῦσε στὸ πορτοφόλι του γιὰ βασικὰ ἔξοδα κινήσεως. Μὲ τὶς νηστεῖες, τὴν ὀλιγάρκεια, τὴ σχολαστικὴ διατήρηση τοῦ ρουχισμοῦ, οἱ μισθοί, κάτι ὑπερωρεῖες καὶ τὰ λίγα ἀπρόβλεπτα ἔοοδα ἀπὸ ἱεροπραξίες καὶ δωρεὲς τῶν γνωρίμων καὶ φίλων τῆς ὁδοῦ Ἀμπελοκήπων, πήγαιναν στὸν ἀφοσιωμένο του πιὰ συμπαραστάτη καὶ ἀκόλουθο, τὸν Κωστῆ Σακκόπουλο. Κι' αὐτὸς πάντα γκρίνιαζε καὶ θυθιζόταν σέ ἀπόγνωση γύρω ἀπὸ δυὸ «ἀνοιχτὲς πληγές» ὅπως ἔλεγε, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ κουμαντάρει. Τὶς ἐλεημοσύνες καὶ τοὺς τυπογράφους. Εἰσέπρατταν ἔδιναν, εἰσέπρατταν ἔδιναν καὶ πάντα χρεωμένοι βρισκόντουσαν. Δύο ἀνοιχτὲς πληγὲς ποὺ δὲ σταμάτησαν ὡσαμὲ τὸ θάνατό τους. Ἀκόμα καὶ πιὸ πέρα... Ὅμως τὸ κύριο πρόσωπο, ὁ σεβασμιώτατος, στενοχωριόταν μ' αὐτὸ τὸν χαρακτηρισμό.

—Μὴ μεταχειρίζεσαι τοιούτου εἴδους ἐκφράσεις, Κωστῆ. Πληγὴ εἶναι λοιπὸν τὸ καλὸν ἔντυπον, τὸ ὁποῖον μεταδίδει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἐκκλησίας;

—Ναί, συμφωνῶ ἀπολύτως... ἀλλὰ ἐλέπετε τί τραβοῦμε ἀπὸ τὶς ἰδιοτροπίες τῆς Διοικήσεως κι' ἀπὸ τοὺς Συμβούλους.. Ἂν ξαφνικὰ κάποιο πρωὶ τοὺς καπνίσει καὶ μᾶς βγάλουν καὶ μᾶς πετάξουν στοὺς πέντε δρόμους, θὰ βρεθοῦμε πανὶ μὲ πανὶ καὶ μὲ χρέη. Ἀλλοίμονον.

—Μὴν εἶσαι ἄπιστος. Οὔτε μιὰ τρίχα τῆς κεφαλῆς μας δὲν φεύγει ἂν δὲν τὸ ξεύρει ὁ Ὕψιστος. Μὴ φοβᾶσαι... ἔσο ἥσυχος. Ἔπειτα ὁ Λεώνης ὁ τυπογράφος μας, δὲν εἶναι σκληρὸς πιστοχρέος... γνωρίζει τὸ συμφέρον του καὶ ὑπομένει.

—Ἔστω, συμφωνῶ ὅπως σᾶς ἐδήλωσα προηγουμένως. Μὰ οἱ ἐλεημοσύνες; Ἔτσι ἀνεξελέγκτως διατάζετε νὰ ἐνισχύεται ὅποιος ἔρχεται καὶ σᾶς βρίσκει καὶ κλαίγεται.

—Οὔτε νὰ τὸ σκέπτεσαι, Κωστῆ. Πρῶτα—πρῶτα τίποτε δὲν εἶναι ἰδικόν μας. Ἔπειτα ὅποιος δίδει καὶ βοηθεῖ τὸν πλησίον του αἰσθάνεται ἄφατον πνευματικὴν ἀγαλλίασιν.

—Ὦ σεβασμιώτατε, καλὰ λοιπὸν ἔλεγε σήμερα κάποιος ἱερέας χειροτονημένος ἀπὸ τὰ χέρια σας. Ὁ παπᾶ Τρύφων.

—Τί ἔλεγε;

—Πὼς εἶσθε ἀφανής, ἀλλὰ πολύτιμος. Ἥσυχο ἀθόρυβο ποταμάκι, ἔλεγε, ποὺ κατέβηκε εἰρηνικὰ γιὰ νὰ ποτίσει ὡς τὰ κατάβαθα τὸν ἀγρὸ τῆς κοινωνίας, τὸν ἑλληνικὸ λαό...

—Σώπα, μὴν ἐξακολουθεῖς, παιδί μου. Ὄχι. Ὅταν ἀκούεις ἐπαίνους νὰ ὑψώνεις τὸ βλέμμα ὑψηλὰ καὶ νὰ παρακαλεῖς τὸν Κύριον νὰ τοὺς ἐξαλείφει, νὰ τοὺς ἀφαιρεῖ αὐθωρεὶ ἀπὸ τὴν μνήμη. Τίποτε δὲν εἶναι ἰδικόν μας, τίποτε δὲν προσθέσαμεν εἰς τὴν Δημιουργίαν. Καὶ ὅταν πρὸ αἰώνων εἰργάζετο ἀόκνως καὶ μετὰ σπουδῆς ὁ Θεός, ἡμεῖς ποῦ εἰμασθε;

***

Η «ΠΕΡΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» ΜΕΛΕΤΗ τοῦ ὁσίου Νεκταρίου εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Θὰ μεταφέρωμε ἐδῶ μερικὰ ἀπὸ τὰ κεφάλαιά της:

1.—Περὶ τῆς ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρείας καὶ περὶ τοῦ τόπου ὅπου δεῖ προσκυνεῖν τὸν Θεόν.

Ἔνθεος πόθος γνώσεως τοῦ τόπου του ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὡρισμένου πρὸς θείαν λατρείαν καὶ Πνευματικὴν προσκύνησιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀποκαλυφθέντος τοῖς Πατράσι τῶν Ἰουδαίων κινεῖ τὴν Σαμαρείτιδα πρὸς ἐρώτησιν τοῦ Ἰησοῦ ὡς προφήτου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμπνευσμένου καὶ γινώσκοντος τὴν θείαν βούλησιν καὶ τὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον, ὅπως ἐπιγνῶ ἀσφαλῶς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν τόπον τῆς λατρείας, ἐν ᾧ εὐαρεστεῖται τὸ θεῖον λατρεύεσθαι ὅπως προσφέρῃ αὐτῷ εὐάρεστον λατρείαν. «Κύριε λέγει θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν». Ἡ ἐπιποθία τῆς γνώσεως τοῦ τόπου, ἐνῶ ὁ Θεὸς εὐαρεστεῖται πρὸς προσφορὰν θυσίας εὐπροσδέκτου ἐκφράζει αἴσθημα λατρείας καὶ πόθον προσεγγίσεως τῷ Θεῷ πρὸς ἐξιλέωσιν αὐτοῦ διὰ τὰ πεπραγμένα αὐτῇ ἁμαρτήματα καὶ καθαρισμὸν ἀπὸ τοῦ ρύπου τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς. Οἱ λόγοι τῆς Σαμαρείτιδος μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ μετὰ τοῦ Κυρίου συνδιάλεξις ἤγαγεν αὐτὴν εἰς συναίσθησιν τοῦ ἠθικοῦ αὐτῆς βίου του μὴ ἀρεστοῦ τῷ Θεῷ, διὸ καὶ ἐν μετανοίᾳ διαπυνθάνεται περὶ τοῦ τόπου τῆς λατρείας, ὅπως σπεύσῃ καὶ προσφέρῃ τὰς περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλεώσεως ἱλαστηρίου θυσίας τῷ Θεῷ καὶ λατρεύσῃ τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῆς.

Πρὸς τὸν διακατέχοντα τὴν Σαμαρείτιδα πόθον ἀπαντῶν ὁ Κύριος λέγει αὐτῇ: «Γύναι πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ Ὄρει τούτῳ (τὸ Γαριζὶν) οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρί. Ἀποκάλυψις μυστηρίου θείου γνωρίζεται τῇ Σαμαρείτιδι· ἡ Σαμαρεῖτις διαπυνθάνεται περὶ ὀρέων, ἐν οἷς ὁ Θεὸς δέχεται τὰς θυσίας. Ὁ δὲ Κύριος Ἰησοῦς ἀπαντῶν διδάσκει αὐτήν, ὅτι οὐχὶ τὰ ὄρη καθιστῶσι τὴν λατρείαν εὐάρεστον τῷ Θεῷ, οὔτε αἱ αἱματηραὶ θυσίαι, ἀλλ' ἡ πνευματικὴ καὶ ἀληθινὴ λατρεία ἡ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσφερομένη τῷ Θεῷ, αὕτη ἐστὶν λατρεία, εὐάρεστος τῷ Θεῷ. «Πνεῦμα ὁ θεός, λέγει αὐτή, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Ὁ Κύριος ἀποκαλύπτει τῇ Σαμαρείτιδι τὸ Μυστήριον, ὅπερ ἔμελλεν ἐγγὺς νὰ ἀποκαλυφθῇ τῷ κόσμῳ, διὸ καὶ λέγει αὐτῇ ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Ἡ Σαμαρεῖτις ἔγνω μὲν ὅτι περὶ πνευματικῆς λατρείας προύκειτο, λατρείας ἐξ ἀποκαλύψεως γινομένης, γνωστῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, ἀλλὰ θεωροῦσα τοῦτο Μυστήριον θεοῦ ἀποκεκρυμμένον τοῖς ἀνθρώποις λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν: οἶδα ὅτι ὁ Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα». Οἶδε ἡ Σαμαρεῖτις ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὅτι ἔμελλεν ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, ὅστις ἔμελλεν νὰ ἀναγγείλῃ αὐτοῖς πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν τοῦ Θεοῦ λατρείαν καὶ πάντα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ Μεσσίας ὁ ἐπηγγελμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς καλῶς κατενόησεν ἡ Σαμαρεῖτις ὅτι περὶ μυστηρίου ἐλάλησεν αὐτῇ ὁ Κύριος καὶ μάλιστα περὶ μεγίστου μυστηρίου, οὗτινος ἡ φανέρωσις ἦν ἐγγύς, διότι μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου.

Ὁ Κύριος ἀποκαλύψας τῇ Σαμαρείτιδι τὸν προφητικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα ἀποκαλύπτει ἐπὶ τέλους ἑαυτὸν καὶ γνωρίζει αὐτῇ ὅτι αὐτὸς ἐστιν ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, αὐτὸς ὁ λαλῶν μετ' αὐτῆς. «Ἐγὼ εἰμὶ λέγει αὐτῇ ὁ λαλῶν σοι». Ἀποκάλυψις κατὰ θαυμάσιον τρόπον γενομένη. Ἀποκάλυψις φωτίζουσα τὰς ψυχὰς τῶν κεκλημένων εἰς σωτηρίαν. Ἀποκάλυψις μυστηρίου τηρουμένου ἀγνώστου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἐπιποθήτου δὲ τοῖς υἱοῖς τοῦ Θεοῦ. Ἀποκάλυψις λαλοῦσα ἐν ταῖς ἀγαθαῖς καρδίαις, ἐν αἷς δόλος οὐκ ἔστιν. Ὁ Κύριος φανεροῖ ἑαυτὸν τῇ Σαμαρείτιδι,, κηρύττει ἑαυτὸν τὸν ἀναμενόμενον Μεσσίαν ὁμολογεῖ ἑαυτὸν εἶναι τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, εἶναι τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ ἀναγγέλει αὐτῇ ὅτι θέλει ἀποκαλύψῃ πάντα τὰ ἐν τῇ βουλῇ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς μυστήρια, ἅτινα θέλουσι τελεσιουργηθῇ πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ γνωρίζει αὐτῇ ὅτι ἐγγὺς ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ νῦν ἔτσιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀλησεία. Θαυμάσιος διάλογος.

Ἡ Σαμαρεῖτις διερωτᾶ τὸν Ἰησοῦν περὶ τοῦ τόπου τῆς λατρείας τῆς κατὰ τὸν νόμον, ὅπως λατρεύσῃ τῷ Θεῷ, ὁ δὲ Κύριος ἀποκαλύπτει αὐτῇ τὸ ὕψιστον τῶν Μυστηρίων. Τὶς αὕτη Κύριε, ἡ ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθεία λατρεία, ἥτις ἐν τῷ ἐγγὺς μέλλοντι ἔμελλε νὰ ἀποκαλυφθῇ τοῖς ἀνθρώποις; Τίνες δὲ οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί, οἱ ἀληθεῖς λάτρεις τοῦ Θεοῦ; Τί δὲ ἐστιν λατρεύειν τῷ Θεῷ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ; διατὶ δὲ τῷ Πατρὶ καὶ οὐκ εἶπε τῷ Θεῷ; Τὶς ὁ Πατήρ; Τὶς δὲ ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ μέλλει ἡ τοιαύτη λατρεία προσφέρεσθαι τῷ Πατρί; Τὶς ὁ ἐγγὺς χρόνος, καθ' ὃν γνωσθήσεται τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀληθινὴ προσκύνησις;

Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἀποκαλύψεις μυστηριων, ὧν φανέρωσις ἔμελλε νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἐγγὺς μέλλοντι. Μυστήριον μέγα ἡ Νέα λατρεία, ἡ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ.

Μυστήριον οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί. Μυστήριον ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ διὰ τοῦ Πατρός. Μυστήριον ὁ τόπος, ἐφ' οὗ ἡ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθεία λατρεία ἔμελλε νὰ προσενεχθῇ τῷ Θεῷ. Μυστήριον καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἔμελλε νὰ γνωσθῇ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀληθινὴ προσκύνησις καὶ ἀληθινὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀπολύτου πνεύματος. Μυστήριον ἡ σχέσις τοῦ λαλοῦντος Ἰησοῦ πρὸς τὸν Θεόν, τὸ ἀπόλυτον πνεῦμα τὸ ὁποῖον καλεῖ Πατέρα.

Ὁ Ἰησοῦς ὁμιλεῖ πρὸς τὴν Σαμαρείτιδα καὶ γνωρίζει αὐτῇ κεκαλυμμένως ἅπαν τὸ μυστήριον τῆς σωτηριώδους οἰκονομίας, ὅπερ ὡς Μεσσίας ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐπουρανίου αὐτοῦ Πατρός, ἵνα τελειώσῃ αὐτὸ καὶ ὅπερ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀνέλαβεν ὡς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀπολύτου πνεύματος, ὅν καλεῖ Πατέρα, ἵνα δηλώσῃ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

Ταῦτα πάντα τὰ μυστήρια ἀπεκάλυψεν ὁ Κύριος ἐν τῷ ἐγγὺς χρόνῳ ἡ ἱστορία τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῆς ἱερᾶς τοῦ Ἰωάννου ἀποκαλύψεως ἀποκαλύπτουσι ἡμῖν τὰ νοήματα τῶν Μυστηρίων τῶν λόγων τοῦ Κυρίου καὶ διασαφηνίζουσιν αὐτὰ καὶ γνωρίζουσιν ἡμῖν τὸν ἀληθῆ χαρακτῆρα πάντων τῶν μυστηρίων τῶν ἀποκεκαλυμμένων ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Κυρίου.

2. Περὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς νέας ἐν πνεύματι λατρείας.

Τὶς αὕτη ἡ ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθεία λατρεία ἥτις ἐν τῷ ἐγγὺς χρόνῳ ἔμελλεν νὰ ἀποκαλυφθῇ; Πότε ἀπεκαλύφθη; Ἀσκεῖται ἤδη ἡ τοιαύτη λατρεία; παρὰ τίνων ἀσκεῖται; κατὰ τίνα τρόπον ἐκδηλοῦται; ἀσκεῖται μέχρι σήμερον ὡσαύτως ὡς καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἀποκαλύψεως;

Τίς ὁ ἀποκαλύψας; Τίς δὲ ὁ παραδοὺς αὐτὴν τοῖς ἀνθρώποις; Πῶς δὲ ἐτηρήθη ἀναλλοίωτος μέχρι σήμερον;

Ἡ ἐν Πνεύματι αὕτη καὶ ἀληθεία λατρεία ὡς καὶ ἐκ τῶν Ἁγίων Γραφῶν μανθάνομεν καὶ ὡς ἡ Ἁγία Ἀποστολικὴ παράδοσις παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει εὐλαβέστατα φυλάττει, ἐστὶν ἡ λατρεία τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἡ θυσία τοῦ Ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ αἴροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, τὸ Μυστικὸν Πάσχα, τὸ Πνευματικὸν καὶ οὐράνιον Πάσχα περὶ οὗ ὡμίλει ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς, ὅτε ἔλεγεν αὐτοῖς. «Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν προτοῦ μὲ πάθειν». Ὅτε λαβὼν τὸν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων. «Τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον. Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων: Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ Καινὴ Διαθήκη ἐν τῷ αἱματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον».

Ὁ Σωτὴρ τοῦ Μυστικοῦ τούτου δείπνου τὸ ἑαυτοῦ ἐτέλει Πάσχα, γίνεται θύτης καὶ θῦμα καὶ ὡς μέγιστος Ἀρχιερεὺς παραδίδωσι νέον τύπον τῆς σωτηριώδους θυσίας εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἑαυτοῦ θυσίας τῆς προσφερομένης ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας, καὶ κυροῖ διὰ τῆς ἑαυτοῦ θυσίας τὴν Καινὴν Διαθήκην, ἥτις κατέπαυσε τὴν λατρείαν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, κατήργησε τὰς αἱματηρὰς θυσίας καὶ ἐποίησε τὰ πάντα καινά.

Οὐρανὸν καινόν, θυσίαν καινήν, λατρείαν καινήν, ἐφ' οὗ τὸ Μυστικὸν τὸ οὐράνιον θύεται Πάσχα, ὅπερ αὐτὸς πρῶτος ὁ Κύριος ὡς Μέγας ἀρχιερεὺς προσέφερε τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτοῦ θυσίαν. ἥτις ἐστὶν ἡ λογικὴ καὶ πνευματικὴ λατρεία.

Ταύτην τὴν λατρείαν εἰς ἀνάμνησιν τῆς σωτηριώδους οἰκονομίας ἐνετείλατο ὁ Κύριος τοῖς Μαθηταῖς καὶ μύσταις αὐτοῦ ποιεῖν εἰπών. «Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν». Ἡ Καινὴ Διαθήκη, ἡ ἐν τῷ αἵματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ κυρουμένη ἐστὶν ἡ ἐπισφράγισις τῆς Καινῆς Διαθήκης ἣν διέθετο ὁ Πατὴρ τῷ Υἱῷ πρὸς ἀπολύτρωσιν καὶ σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Τούτου τοῦ σωτηρίου αἵματος τύπος καὶ σύμβολον ἦτο τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου τοῦ Πάσχα καὶ τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δι' οὗ ἐκείνη ἐσφραγίσθη (Ἔξοδ. ΚΔ' 6—8) ὡς καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ὁ Παῦλος γράφει. «Καὶ διὰ τοῦτο Διαθήκης Καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ Διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. Ὅπου γὰρ διαθήκη θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου (θ. 15—18) ... ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι. Αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας. Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθε Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν Οὐρανόν. (θ. 18—28 κλπ.).

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΦΥΛΑΚΕΣ—ΑΓΓΕΛΟΙ

Τὸ 24ωρο μιᾶς νέας ἰατροῦ σὲ κινητὴ κλινικὴ τοῦ Μονάχου

Η ΔΟΚΤΩΡ ΚΑΡΜΕΝ ΒΑΪΧΜ

ΜΟΝΑΧΟ, (Ἰδ. Ὑπ.). Στὴν περιοχὴ τοῦ Μονάχου, τὰ ἀσθενοφόρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν ἀπαντοῦν σὲ 400 περίπου ἐπείγοντα τηλεφωνήματα τὴν ἡμέρα. Τὰ πληρώματα τῶν ἀσθενοφόρων παίρνουν τὶς ὁδηγίες τους μὲ ἀσύρματο, ἀπὸ ἕνα κέντρο ἐλέγχου, μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖ ὁ καθένας νὰ ἐπικοινωνήσει τηλεφωνικὰ ὁποιαδήποτε ὥρα τῆς μέρας ἢ νύχτας. Συνήθως, γύρω στὰ 50 περιστατικὰ εἶναι τόσο σοβαρά, ὥστε ὁ ἄρρωστος νὰ χρειασθῆ ἰατρικὴ περίθαλψη πρὶν φτάσει στὸ νοσοκομεῖο. Στὶς περιπτώσεις αὐτές, τὸ κέντρο ἐλέγχου εἰδοποιεῖ μία ἀπὸ τὶς 7 κινητὲς κλινικὲς τοῦ Μονάχου, δηλαδὴ εἰδικὰ ἀσθενοφόρα, πλήρως ἐξοπλισμένα γιὰ ὅλες τὶς πρῶτες βοήθειες καὶ πάντα ἑπαιδρωμένα μὲ γιατρό.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ νέες γιατροῦς ποὺ ἐργάζονται στὶς κινητὲς κλινικὲς τοῦ Μονάχου, εἶναι ἡ δόκτωρ Κάρμεν Βάϊχε, ποὺ ἐργάζεται μὲ βάρδιες, στὶς κινητὲς μονάδες καὶ στὸ νοσοκομεῖο, ἐνῶ τελειώνει τὴν εἰδικότητά της ὡς χειρούργος. Ἡ 28χρονη γιατρός, προτιμάει τὴν ἐργασία της μέσα στὸ νοσοκομεῖο, ὅπου μπορεῖ νὰ δημιουργήσει μιὰ προσωπικὴ σχέση διαρκείας μὲ τὸν ἀσθενῆ, ἀλλὰ θεωρεῖ τὴν δουλειά της στὴν κινητὴ κλινικὴ σὰν μιὰ πρόκληση: πολὺ συχνὰ ἡ ζωὴ τοῦ ἄρρωστου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποία θὰ κάνει ὁ γιατρὸς τὴ διάγνωση καὶ τὰ ἀπαραίτητα μέτρα ποὺ θὰ πάρη γιὰ νὰ ξεπεραστῆ ἡ κρίση.

Ἡ Κάρμεν Βάϊχε δὲν δίνει τὴν ἐντύπωση τοῦ πεπειραμένου γιατροῦ. Προτιμᾶ νὰ προσεγγίζει τὸν ἄλλον μὲ εὐγένεια παρὰ νὰ δίνει τὴν ἐντύπωση τῆς ἐπιστημονικῆς αὐθεντείας καὶ πάντα προσπαθεῖ νὰ κερδίσει τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀρρώστου ἐξηγώντας του ὅλα τὰ μέτρα θεραπείας σὲ μιὰ προσωπικὴ συζήτηση. Δὲν θεωρεῖ τὴ μεγάλη ὑπευθυνότητα ποὺ ἔχει στὴν κινητὴ κλινικὴ σὰν βάρος, ἀλλὰ σὰν κίνητρο. Ἂς τὴν παρακολουθήσουμε κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς χαρακτηριστικῆς βάρδιάς της στὴν κινητὴ κλινική:

8 π.μ. Ἀναλαμβάνει καθήκοντα. Ὁ γιατρὸς τὸν ὁποῖον ἀντικαθιστᾶ, τῆς δίνει ἕνα ραδιόφωνο τσέπης ποὺ πρέπει νὰ κρατᾶ συνέχεια γιὰ νὰ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ κέντρο ἐλέγχου.

10.15 π.μ. Ὁ πρῶτος ἀσθενὴς ὑποφέρει ἀπὸ μετεγχειρητικὴ κράμπα. Κατὰ τὴν μεταφορὰ στὸ νοσοκομεῖο σταματᾶ ἡ καρδιὰ καὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ἀρρώστου, ἀλλὰ ἡ δρ. Βάϊχε ἀποκαθιστᾶ τὶς βασικὲς λειτουργίες.

12.15: Ἐπίσκεψη σὲ μιὰ γυναίκα ποὺ λιποθύμησε στὴ δουλειά της.

15.00: Καρδιακὸ ἔμφραγμα εἶναι ἡ διάγνωση γιὰ τὸν ἑπόμενο ἀσθενῆ. Οἱ πρῶτες βοήθειες ποὺ τοῦ δίνει ἡ κ. Βάϊχε, εἶναι μιὰ καρδιοτονωτικὴ ἔνεση, ἠρεμιστικὰ καὶ παυσίπονα χάπια.

Μεσάνυχτα: Θῦμα αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος. Ἡ γιατρὸς περιποιεῖται τὰ τραύματά του καὶ τὸν στέλνει στὸ νοσοκομεῖο γιὰ ἀκτινογραφίες.

Ἡ γιατρὸς Βάϊχε πέρασε ἕνα σχετικὰ εὔκολο 24ωρο, κατάφερε μάλιστα νὰ κοιμηθῆ μερικὲς ὧρες. Εἶχε μόνο 4 κλήσεις, ἐνῶ ἄλλες φορὲς θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει τὶς διπλάσιες.

Ἡ Κάρμεν Βάϊχε ποὺ ὑπηρετεῖ στὶς κινητὲς κλινικὲς πάνω ἀπὸ χρόνο, παραδέχεται ὅτι τὰ πράγματα εἶναι πιὸ εὔκολα γι' αὐτὴ παρὰ γιὰ τοὺς ἄνδρες συναδέλφους της: οἱ ἀσθενεῖς ἀκολουθοῦν τὶς συμβουλές της εὐχαρίστως καὶ οἱ συνάδελφοί της χειροῦργοι, δὲν τὴν θεωροῦν.... σοβαρὴ ἀνταγωνίστρια γιατί, ὅπως λέει, ὑπάρχουν φυσικὰ ὅρια σωματικῆς δυνάμεως γιὰ μιὰ γυναίκα ποὺ ἀσχολεῖται σὲ αὐτὸ τὸ κλάδο. Αὐτὸς εἶναι ἕνας λόγος παραπάνω νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὴν καθαρὰ ἀνθρώπινη ὄψη τῆς ἰατρικῆς. Ἡ ἔλλειψη χρόνου στὰ νοσοκομεῖα τὴν κάνει νὰ νοιώθει πολλὲς φορὲς τύψεις συνειδήσεως ἐπειδὴ δὲν προλαβαίνει νὰ ἀσχολεῖται ὅσο θὰ ἤθελε μὲ τοὺς ἀσθενεῖς της.

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΡΓΑΖΑ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 3
ΤΗΛ. 421.884